



DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 76

(2005–2006)

Om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 20. oktober 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 16. juni 2006,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

I denne proposisjonen ber regjeringen om Stortingets samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 20. oktober 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk (heretter kalt konvensjonen om kulturelt mangfold).

Konvensjonen om kulturelt mangfold ble vedtatt på UNESCOs generalkonferanse 20. oktober 2005. Kun to stater stemte imot. Arbeidet med konvensjonen ble igangsatt i 2003 etter vedtak i UNESCOs generalkonferanse samme år.

Skiftende regjeringer har aktivt støttet arbeidet med en slik konvensjon. I St.meld. nr. 19 (2002-2003) *En verden av muligheter* gikk den daværende regjeringen inn for at Norge skal delta aktivt i det internasjonale arbeidet for vern og fremme av kulturelt mangfold, herunder arbeidet med en internasjonal konvensjon i regi av UNESCO.

Det finnes i dag ingen generell rettslig bindende kulturkonvensjon på globalt plan og konvensjonen vil derfor fylle et rettslig tomrom. Formålet med konvensjonen er å gi medlemsstatene reelle muligheter til å vedta og gjennomføre en kulturpolitikk som kan legge til rette for et mangfold av kulturuttrykk.

Foreløpig har kun Canada ratifisert konvensjonen, men ratifikasjonsprosessen pågår i en rekke

stater, bl.a. i EU, der Kommisjonen har foreslått at Rådet ratifiserer konvensjonen. Ikrafttredelse av konvensjonen krever ratifikasjon fra minst 30 stater.

Konvensjonen anses som en sak av særlig viktighet. Det er derfor nødvendig med Stortingets samtykke til ratifikasjon i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Konvensjonen i engelsk originaltekst med oversettelse til norsk følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om konvensjonens enkelte bestemmelser

I *fortalen* til konvensjonen minnes det om at et kulturelt mangfold som får utfolde seg i et klima med demokrati, toleranse, sosial rettferdighet og gjensidig respekt mellom folk og kulturer, er en absolutt nødvendighet for fred og sikkerhet på lokalt, nasjonalt og internasjonalt plan. Det understrekes hvor viktig kultur er for sosial samhörighet generelt og særlig for dens muligheter til å forbedre kvinners status og rolle i samfunnet. Videre understrekes betydningen av opphavsretten som støtte for skapende personer innenfor kulturfeltet.

Fortalen fastslår videre at kulturaktiviteter, -varer og -tjenester, som er bærere av både identi-

teter, verdier og betydning, har to sider, en økonomisk og en kulturell, og derfor ikke må behandles som om de utelukkende har kommersiell verdi. Det konstanteres at globaliseringsprosessene, som fremskyndes av informasjons- og kommunikasjonsteknologiens raske utvikling, skaper helt nye betingelser for mer samspill mellom kulturer, men samtidig utgjør en utfordring for kulturelt mangfold, med fare for ubalanse mellom rike og fattige land.

I *artikkel 1* angis at konvensjonens målsettinger blant annet er å fremme respekten for det kulturelle mangfold og bevisstheten om dette på lokalt, nasjonalt og internasjonalt plan.

Artikkel 2 inneholder veiledende prinsipper for konvensjonen. Følgende prinsipper er angitt:

- prinsippet om respekt for menneskerettighetene og de grunnleggende friheter
- suverenitetsprinsippet
- prinsippet om alle kulturers likeverd og rett til respekt
- prinsippet om solidaritet og samarbeid på internasjonalt plan
- prinsippet om komplementaritet mellom økonomiske og kulturelle aspekter ved utviklingen
- prinsippet om bærekraftig utvikling
- prinsippet om lik tilgang
- prinsippet om åpenhet og likevekt

Artikkel 3 angir konvensjonens virkeområde, politikk og tiltak som partene vedtar til vern av et mangfold av kulturuttrykk.

I *artikkel 4* defineres de enkelte begrepene som benyttes i konvensjonsteksten.

Artikkel 5 inneholder hovedregel for partenes rettigheter og forpliktelser i forhold til å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk i henhold til konvensjonens formål og forordninger.

Artikkel 6 beskriver partenes rettigheter og plikter på nasjonalt nivå, herunder å sikre at det kan åpnes for reguleringstiltak med formål å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk, og å sikre tiltak som skal skaffe offentlig økonomisk støtte. Det skal videre kunne vedtas tiltak som har til hensikt å oppmuntre ideelle organisasjoner så vel som offentlige og private institusjoner, kunstnere og andre kulturarbeidere til å utvikle og fremme fri utveksling og distribusjon av ideer, kulturuttrykk og kulturaktiviteter, -varer og -tjenester, og å stimulere både skaperkraft og tiltakslyst.

I *artikkel 7* understrekes behovet for tiltak som tar tilbørlig hensyn til kvinners spesielle vilkår og behov når det gjelder å skape, produsere,

spredde, distribuere og ha tilgang til egne kulturuttrykk, samt behovet for å ha tilgang til et mangfold av kulturuttrykk både fra eget og fra andre staters territorium.

Artikkel 8 angir tiltak for å verne kulturuttrykk.

Artikkel 9 angir at partenes plikt til informasjonsdeling og åpenhet om de tiltak som gjennomføres gjennom en rapport til UNESCO hvert fjerde år.

Artikkel 10 angir at partene skal oppfordre til og fremme forståelsen for viktigheten av å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk, blant annet gjennom utdanningsprogrammer for å bevisstgjøre allmennheten.

Artikkel 11 stadfester rollen det sivile samfunnet spiller når det gjelder vern og fremme av et mangfold av kulturuttrykk.

Artikkel 12 angir at partene skal søke å styrke bilateralt, regionalt og internasjonalt samarbeid for å legge rette for dialog og kulturutveksling mellom partene.

Artikkel 13 angir at partene skal søke å integrere kultur i utviklingspolitikken på alle nivåer for å skape arbeidsforhold som kan bidra til bærekraftig utvikling.

Artikkel 14 angir at partene skal søke å støtte samarbeid for bærekraftig utvikling og fattigdomsreduksjon, særlig knyttet til de spesielle behovene utviklingsland har, for å drive frem en dynamisk kultursektor ved å styrke kulturindustrien og bygge opp kapasitet gjennom utveksling av informasjon, erfaring og ekspertise.

Artikkel 15 angir at partene skal oppfordre til utviklingen av partnerskap, mellom og innen offentlig og privat sektor og ideelle organisasjoner, i den hensikt å samarbeide med utviklingsland i styrkingen av deres kapasitet for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk.

Artikkel 16 angir at industriland skal legge til rette for kulturutveksling med utviklingsland ved gjennom adekvate institusjonelle og juridiske rammeverk å tilstå fortrinnsbehandling av kunstnere og andre kulturarbeidere og utøvere, så vel som av kulturvarer og -tjenester fra utviklingsland.

Artikkel 17 angir at partene skal samarbeide om å sørge for hjelp til hverandre, og særlig til utviklingsland, i situasjoner som beskrevet i artikkel 8.

Artikkel 18 etablerer et internasjonalt fond for kulturelt mangfold, som skal bestå av frivillige bidrag fra konvensjonspartene, bevilgninger fra UNESCOs generalkonferanse, gaver m.v. Bruken av fondet skal bestemmes av den mellomstatlige komiteen på bakgrunn av retningslinjer som beskrevet i artikkel 22.

Artikkel 19 angir partenes plikt til å utveksle informasjon og å dele ekspertise om innsamling av data og statistikk om mangfoldet av kulturuttrykk og om beste praksis for vern og fremme av kulturuttrykk. UNESCO skal opprette en databank over ulike sektorer og statlige, private og ideelle organisasjoner på kulturfeltet.

Artikkel 20 angir at partene aksepterer at de på en god måte skal oppfylle de forpliktelsene som gis av konvensjonen og alle andre avtaler de er part i. Det fastsettes at, og uten å underordne denne konvensjonen noen annen avtale, skal partene fremme gjensidig støtte mellom denne konvensjonen og andre avtaler som de er parter i og ta hensyn til relevante bestemmelser i denne konvensjonen når de fortolker og anvender andre avtaler de er parter i, eller når de inngår andre internasjonale forpliktelser. Det fastsettes også at ingen ting i denne konvensjonen skal tolkes slik at det endrer partenes rettigheter og plikter i henhold til andre avtaler de er parter i.

Artikkel 21 angir partenes plikt til å fremme denne konvensjonens formål og prinsipper i andre internasjonale fora.

Artikkel 22 stadfester at det etableres en partskonferanse, som normalt møter annethvert år, og som skal være konvensjonens plenarsamling og øverste organ.

Artikkel 23 stadfester at en mellomstatlig komité for vern og fremme av et mangfold av kulturuttrykk, skal opprettes. Den skal bestå av representanter fra 18 stater som er parter i konvensjonen, valgt for en periode på fire år av partskonferansen ved ikrafttredelsen av denne konvensjonen i henhold til artikkel 29. Artikkelen inneholder videre angivelse av komiteens arbeidsform og arbeidsoppgaver.

Artikkel 24 angir at UNESCOs sekretariat skal bistå konvensjonens organer.

Artikkel 25 inneholder regler for forliksprosedyre i tilfeller hvor det oppstår uenighet mellom partene i denne konvensjonen vedrørende tolkning og anvendelse av konvensjonen. Enhver stat kan ta forbehold mot forliksprosedyren ved tilslutning til konvensjonen.

Artikkel 26 angir at konvensjonen er gjenstand for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltrædelse.

Artikkel 27 angir at konvensjonen også kan tiltrædes av stater som ikke er medlem av UNESCO, men som er medlem av De forente nasjoner eller av en av FNs særorganisasjoner, og som organisasjonens generalkonferanse inviterer til å tiltræde. Artikkelen angir også konvensjonens forhold til

territorier med fullt indre selvstyre men uten full uavhengighet, samt til organisasjoner for økonomisk integrasjon.

Artikkel 28 angir at enhver part som blir part i konvensjonen skal peke ut et kontaktpunkt for informasjonsutveksling.

Artikkel 29 angir at konvensjonen trer i kraft tre måneder fra den dato den er ratifisert av tretti stater.

Artikkel 30 angir forskjellige bestemmelser som anvendes på de parter hvis forfatningssystem er føderalt eller ikke-unitært.

Artikkel 31 angir at enhver part kan si opp konvensjonen.

Artikkel 32 angir oppgavene til UNESCOs generaldirektør, i egenskap som depositar for konvensjonen.

Artikkel 33 angir prosedyrer for endringer i konvensjonen.

Artikkel 34 angir konvensjonens autentiske tekster.

Artikkel 35 omhandler registrering av konvensjonen.

I *vedlegg* til konvensjonen angis forliksprosedyrer ved konflikt om konvensjonen, hvorefter det når en av partene i en konflikt krever det skal oppnevnes en forlikskommisjon som kan avgjøre konflikten.

3 Høringen

En høringsrunde om tilslutningen til konvensjonen ble gjennomført august 2004 på grunnlag av et utkast til konvensjonstekst. Departementene og fagmiljøene var positive til tekstutkastet.

Utkast til konvensjon ble sendt til følgende 30 høringsinstanser:

Finansdepartementet
Kommunal- og regionaldepartementet
Miljøverndepartementet
Nærings- og handelsdepartementet
Utdannings- og forskningsdepartementet
Utenriksdepartementet

ABM-utvikling

Den norske forfatterforening

Institutt for medier og kommunikasjon, Universitet i Oslo

Institutt for medievitenskap; Universitet i Bergen
Kompetansesenter for norsk språk (Norsk språkråd)

Kontaktutvalget mellom innvandrere og myndighetene

Nasjonalbiblioteket
 Nordic World Heritage Foundation
 Norges Museumsforbund
 Norsk bibliotekforening
 Norsk presseforbund
 KORG (Kulturvernets fellesorganisasjon)
 Norske billedkunstnere
 Norske film- og TV-produsenters forening
 Norsk Musikkråd
 Norsk kulturråd
 Norsk filminstitutt
 Norsk filmfond
 NRK
 Rådet for folkemusikk og folkedans
 Riksantikvaren
 Sametinget
 Statens medieforvaltning
 Senter mot etnisk diskriminering (SMED)
 TV2

4 Forholdet til norsk rett

Ratifikasjon av konvensjonen krever ikke endringer i norsk lov. Konvensjonen berører forhold som er regulert i bl.a. medieeierskapsloven, kringkastingsloven, arkivloven, åndsverkloven, sameloven, bibliotekloven, målloven m.v. samt en rekke støtteordninger og tiltak som bl.a. forvaltes av Norsk kulturråd, Språkrådet og Sametinget.

I dag finnes det ingen generell kulturlovgivning i norsk rett, men forslag om en egen kulturlov ventes fremmet for Stortinget i løpet inneværende år.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

En ratifikasjon av konvensjonen vil ikke ha nevneverdige økonomiske konsekvenser. Konvensjonen innebærer ikke at staten påtar seg utgifter til å bygge opp nye administrative strukturer i tilknytning til konvensjonen¹). Konvensjonen forutsetter derfor ingen bevilgningsvedtak fra Stortinget. Eventuelle bidrag til et internasjonalt fond for kulturelt mangfold som nevnt i konvensjonens

artikkel 18 dekkes innenfor Kultur- og kirkedepartementets til enhver tid gjeldende budsjett.

Administrativt vil oppfølgingen av konvensjonen bli forvaltet av Kultur- og kirkedepartementet.

6 Vurdering

Endrede samfunnsforhold og globaliseringen gjør at kulturens funksjon og betydning endrer seg både nasjonalt og internasjonalt. Utviklingen innebærer at ulike typer kulturer og kulturuttrykk i større grad enn tidligere direkte påvirker og påvirkes av hverandre. En rekke av de mest dramatiske og fokuserte begivenheter de senere år har vist betydningen av og behovet for økt forståelse og kjennskap til det kulturelle mangfold i et globalisert samfunn.

Konvensjonen bygger på den grunnleggende oppfatningen at et kulturelt mangfold som får utfolde seg i et klima med demokrati, toleranse, sosial rettferdighet og gjensidig respekt mellom folk og kulturer, er en absolutt nødvendighet for fred og sikkerhet på lokalt, nasjonalt og internasjonalt plan. Det er viktig at tiltak som stimulerer de aktive kulturuttrykk også er basert på denne sammenhengen. På den måten kan kulturpolitikken bidra til at fremtidens mangfoldige kulturuttrykk både nasjonalt og internasjonalt springer ut av et konstruktivt og fredelig samspill mellom de ulike kulturelle uttrykk vi har i dag.

I ønsket om en gjensidig og balansert utvikling av kulturen ligger også frykt for at globalisering og teknologiutvikling skal åpne for en mer hegemonisk posisjon for de mest kommersialiserte kulturuttrykk. I 2003 var 85 % av alle kinobilletter som ble solgt til filmer laget i Hollywood. I EU hadde europeisk produsert film i 2003 en nedgang til 25,7 % fra 27,8 % i 2001. Amerikansk film hadde i samme periode en markedsandel i EU på 70,2 % i 2001 og 72,1 % i 2003. For å bidra til nedbygging av kulturelle fordommer og økt forståelse mellom ulike kulturer er det viktig at kulturpolitikken aktivt legger opp til at de kulturelle uttrykk og det kulturelle konsum inngår konstruktiv i samfunnsutviklingen. Dette krever bedre ivaretagelsen av de tradisjonelle kulturuttrykk kombinert med økt åpenhet for et mer variert og inkluderende kulturelt samfunn.

En viktig side ved konvensjonen er det rammeverket som legges for internasjonalt samarbeid for å verne sårbare kulturuttrykk i utviklingsland. Dessuten legges det stor vekt på samarbeidstiltak for å styrke utviklingslands egen kompetanse og

¹ I konvensjonens artikkel 18 omtales etablering av et fond for kulturelt mangfold. Bidragene til fondet vil være frivillige, og bruken av fondets midler skal bestemmes av konvensjonens partskonferanse. Konvensjonen legger stor vekt på bidra til positiv utvikling av kulturfeltet i utviklingsland, og fondet vil kunne spille en viktig rolle i så måte. Fra norsk side vil det kontinuerlig bli vurdert om dette fondet kan benyttes som strategisk virkemiddel i norsk bidragspolitikk på kulturfeltet.

kapasitet til å etablere relevante kulturpolitiske tiltak. Slik sett kan konvensjonen bidra til styrke kulturdimensjonens grunnleggende rolle i utforming av politikk som baseres på prinsippet om bærekraftig utvikling

7 Tilråding

Kultur- og kirke departementet tilrår at Norge ratifiserer UNESCO-konvensjonen av 20. oktober 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 20. oktober 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 20. oktober 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk, i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 20. oktober 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk

I

Stortinget samtykker i ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 20. oktober 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk.

Vedlegg 1

Convention on the protection and promotion of the diversity of cultural expressions

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 3 to 21 October 2005 at its 33rd session,

Affirming that cultural diversity is a defining characteristic of humanity,

Conscious that cultural diversity forms a common heritage of humanity and should be cherished and preserved for the benefit of all,

Being aware that cultural diversity creates a rich and varied world, which increases the range of choices and nurtures human capacities and values, and therefore is a mainspring for sustainable development for communities, peoples and nations,

Recalling that cultural diversity, flourishing within a framework of democracy, tolerance, social justice and mutual respect between peoples and cultures, is indispensable for peace and security at the local, national and international levels,

Celebrating the importance of cultural diversity for the full realization of human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and other universally recognized instruments,

Emphasizing the need to incorporate culture as a strategic element in national and international development policies, as well as in international development cooperation, taking into account also the United Nations Millennium Declaration (2000) with its special emphasis on poverty eradication,

Taking into account that culture takes diverse forms across time and space and that this diversity is embodied in the uniqueness and plurality of the identities and cultural expressions of the peoples and societies making up humanity,

Recognizing the importance of traditional knowledge as a source of intangible and material wealth, and in particular the know-

Unescos konvensjon om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk

Generalkonferansen i De forente nasjoners organisasjon for utdanning, vitenskap og kultur, som var samlet i Paris fra 3. til 21. oktober 2005 i sin 33. sesjon,

som fastslår at kulturelt mangfold er et karakterisk kjennetegn ved menneskeheten,

som er seg bevisst at kulturelt mangfold er en del av menneskehetens felles arv, og at det bør verdsettes høyt og bevares til gagn for alle,

som er klar over at et kulturelt mangfold skaper en rik og variert verden som gir flere valgmuligheter og beriker menneskelige evner og verdier, og at den derfor er en grunnleggende kilde til bærekraftig utvikling for samfunn, folk og nasjoner,

som minner om at et kulturelt mangfold som får utfolde seg i et klima med demokrati, toleranse, sosial rettferdighet og gjensidig respekt mellom folk og kulturer, er en absolutt nødvendighet for fred og sikkerhet på lokalt, nasjonalt og internasjonalt plan,

som priser betydningen av kulturelt mangfold for fullstendig gjennomføring av menneskerettigheter og grunnleggende friheter, slik de er stadfestet i Verdenserklæringen om menneskerettighetene og i andre universelt anerkjente instrumenter,

som understreker nødvendigheten av å integrere kultur som et strategisk element i nasjonal og internasjonal utviklingspolitikk, samt i internasjonalt utviklingssamarbeid, og i den forbindelse å ta hensyn til FN's tusenårserklæring (2000), som spesielt vektlegger utryddelse av fattigdom,

som tar i betraktning at kultur antar forskjellige former i tid og rom, og at disse forskjellene kommer til uttrykk gjennom egenart og mangfold i identitet og i kulturuttrykk hos de folk og samfunn som utgjør menneskeheten,

som erkjenner betydningen av tradisjonell kunnskap som kilde til åndelig og materiell rikdom, herunder spesielt urfolks kunnskapssystemer

ledge systems of indigenous peoples, and its positive contribution to sustainable development, as well as the need for its adequate protection and promotion,

Recognizing the need to take measures to protect the diversity of cultural expressions,

including their contents, especially in situations where cultural expressions may be threatened by the possibility of extinction or serious impairment,

Emphasizing the importance of culture for social cohesion in general, and in particular its potential for the enhancement of the status and role of women in society,

Being aware that cultural diversity is strengthened by the free flow of ideas, and that it is nurtured by constant exchanges and interaction between cultures,

Reaffirming that freedom of thought, expression and information, as well as diversity of the media, enable cultural expressions to flourish within societies,

Recognizing that the diversity of cultural expressions, including traditional cultural

expressions, is an important factor that allows individuals and peoples to express and to share with others their ideas and values,

Recalling that linguistic diversity is a fundamental element of cultural diversity, and

reaffirming the fundamental role that education plays in the protection and promotion of cultural expressions,

Taking into account the importance of the vitality of cultures, including for persons

belonging to minorities and indigenous peoples, as manifested in their freedom to create, disseminate and distribute their traditional cultural expressions and to have access thereto, so as to benefit them for their own development,

Emphasizing the vital role of cultural interaction and creativity, which nurture and renew cultural expressions and enhance the role played by those involved in the development of culture for the progress of society at large,

Recognizing the importance of intellectual property rights in sustaining those involved in cultural creativity,

Being convinced that cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value,

Noting that while the processes of globaliza-

mer, og denne kunnskapens positive bidrag til bærekraftig utvikling, samt nødvendigheten av å verne og fremme den på adekvate måter,

som erkjenner nødvendigheten av å sette i verk tiltak for å verne et mangfold av kulturuttrykk, herunder deres innhold, særlig i situasjoner hvor kulturuttrykk trues av utryddelse eller alvorlig forringelse,

som understreker hvor viktig kultur er for sosial samhörighet generelt og særlig for dens muligheter til å forbedre kvinners status og rolle i samfunnet,

som er seg bevisst at kulturelt mangfold styrkes ved fri flyt av ideer og

berikes gjennom stadig utveksling og samspill mellom kulturer,

som bekrefter at tanke-, ytrings- og informasjonsfriheten, samt mangfold i media,

gir kulturuttrykk mulighet for å utfolde seg i samfunnet,

som erkjenner at et mangfold av kulturuttrykk, herunder tradisjonelle kulturuttrykk, er en viktig forutsetning for at enkeltpersoner og folk kan uttrykke sine ideer og verdier og dele dem med andre,

som minner om at språklig mangfold er en vesentlig del av det kulturelle mangfoldet, og

som stadfester den grunnleggende rolle utdanning spiller for å verne og fremme kulturuttrykk,

som tar i betraktning hvor viktig kulturenes livskraft er for alle, herunder for personer som tilhører minoriteter og for urfolk, slik det kommer til uttrykk gjennom deres frihet til å skape, formidle og spre sine tradisjonelle kulturuttrykk og gjennom å ha tilgang til disse for å fremme egen utvikling,

som understreker hvor viktig det er med kulturell samhandling og skaperkraft, som beriker og fornyer kulturuttrykk og som gir personer som medvirker til å utvikle kulturen til nytte for samfunnet som helhet, økt betydning

som erkjenner betydningen av opphavsretten som støtte for skapende personer innenfor kulturfeltet

som er overbevist om at kulturaktiviteter, -varer og -tjenester som bærere av identitet, verdier og meningsinnhold, har to sider, en økonomisk og en kulturell, og derfor ikke må behandles som om de utelukkende hadde kommersiell verdi,

som konstaterer at globaliseringsprosessene,

tion, which have been facilitated by the rapid development of information and communication technologies, afford unprecedented conditions for enhanced interaction between cultures, they also represent a challenge for cultural diversity, namely in view of risks of imbalances between rich and poor countries,

Being aware of UNESCO's specific mandate to ensure respect for the diversity of cultures

and to recommend such international agreements as may be necessary to promote the free flow of ideas by word and image,

Referring to the provisions of the international instruments adopted by UNESCO relating to cultural diversity and the exercise of cultural rights, and in particular the Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001,

Adopts this Convention on 20 October 2005.

I. Objectives and guiding principles

Article 1 – Objectives

The objectives of this Convention are:

- a) to protect and promote the diversity of cultural expressions;
- b) to create the conditions for cultures to flourish and to freely interact in a mutually beneficial manner;
- c) to encourage dialogue among cultures with a view to ensuring wider and balanced cultural exchanges in the world in favour of intercultural respect and a culture of peace;
- d) to foster interculturality in order to develop cultural interaction in the spirit of building bridges among peoples;
- e) to promote respect for the diversity of cultural expressions and raise awareness of its value at the local, national and international levels;
- f) to reaffirm the importance of the link between culture and development for all countries, particularly for developing countries, and to support actions undertaken nationally and internationally to secure recognition of the true value of this link;
- g) to give recognition to the distinctive nature of cultural activities, goods and services as vehicles of identity, values and meaning;
- h) to reaffirm the sovereign rights of States to maintain, adopt and implement policies and measures that they deem appropriate for the protection and promotion of the diversity of cultural expressions on their territory;

som fremskyndes av informasjons- og kommunikasjonsteknologiens raske utvikling, skaper helt nye betingelser for mer samspill mellom kulturer, men samtidig utgjør en utfordring for kulturelt mangfold, med fare for ubalanse mellom rike og fattige land,

som er seg bevisst UNESCOs særlige mandat til å sikre respekt for kulturelt mangfold og til å anbefale at de internasjonale avtaler som måtte anses for hensiktsmessige med sikte på å lette fri flyt av ideer i ord og bilder, blir inngått,

som henviser til bestemmelsene i UNESCOs vedtatte internasjonale instrumenter som omhandler kulturelt mangfold og utøvelse av kulturelle rettigheter, herunder særlig Den universelle erklæringen om kulturelt mangfold fra 2001,

vedtar denne konvensjonen den 20. oktober 2005.

I. Målsettinger og veiledende prinsipper

Artikkel 1 – Målsettinger

Denne konvensjonen har følgende målsettinger:

- a) å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk;
- b) å skape forutsetninger for at kulturer kan utfolde seg og på fritt grunnlag inngå i et samspill til gjensidig berikelse;
- c) å oppmuntre til dialog mellom kulturer for å oppnå en bredere og mer balansert kulturutveksling i verden, og for å fremme gjensidig respekt mellom kulturer og en fredskultur;
- d) å fremme interkulturalitet for å utvikle samspillet mellom kulturer med sikte på å bygge broer mellom folk;
- e) å fremme respekten for mangfoldet av kulturuttrykk og bevisstheten om verdien av dette på lokalt, nasjonalt og internasjonalt plan;
- f) å stadfeste hvor viktig forbindelsen mellom kultur og utvikling er i alle land, særlig i utviklingslandene, og å støtte tiltak på nasjonalt og internasjonalt plan med sikte på å anerkjenne den reelle verdien av denne forbindelsen
- g) å anerkjenne det særegne ved kulturaktiviteter, -varer og -tjenester som bærere av identitet, verdier og meningsinnhold
- h) å bekrefte stateres suverene rett til å bevare, vedta og gjennomføre politikk og tiltak som de anser for hensiktsmessige for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk innenfor sine territorier

i) to strengthen international cooperation and solidarity in a spirit of partnership with a view, in particular, to enhancing the capacities of developing countries in order to protect and promote the diversity of cultural expressions.

Article 2 – Guiding principles

1. Principle of respect for human rights and fundamental freedoms

Cultural diversity can be protected and promoted only if human rights and fundamental freedoms, such as freedom of expression, information and communication, as well as the ability of individuals to choose cultural expressions, are guaranteed. No one may invoke the provisions of this Convention in order to infringe human rights and fundamental freedoms as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights or guaranteed by international law, or to limit the scope thereof.

2. Principle of sovereignty

States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to adopt measures and policies to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory.

3. Principle of equal dignity of and respect for all cultures

The protection and promotion of the diversity of cultural expressions presuppose the recognition of equal dignity of and respect for all cultures, including the cultures of persons belonging to minorities and indigenous peoples.

4. Principle of international solidarity and cooperation

International cooperation and solidarity should be aimed at enabling countries, especially developing countries, to create and strengthen their means of cultural expression, including their cultural industries, whether nascent or established, at the local, national and international levels.

i) å styrke samarbeid og solidaritet på internasjonalt plan i en ånd av partnerskap, særlig for å gi utviklingslandene bedre muligheter for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk.

Artikkel 2 – Veiledende prinsipper

1. Prinsippet om respekt for menneskerettighetene og de grunnleggende friheter

Et kulturelt mangfold kan kun vernes og fremmes dersom menneskerettighetene og de grunnleggende frihetene, f.eks. ytrings-, informasjons- og kommunikasjonsfriheten, og enkeltpersoners mulighet til fritt å velge kulturuttrykk, er garantert. Ingen kan påberope seg bestemmelsene i denne konvensjonen for å krenke menneskerettighetene eller de grunnleggende rettighetene som er nedfelt i Verdenserklæringen om menneskerettighetene og i folkeretten, eller begrense deres omfang.

2. Suverenitetsprinsippet

I overensstemmelse med De forente nasjoners pakt og prinsippene i folkeretten har stater en suveren rett til å vedta tiltak og politikk for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk innenfor sine territorier.

3. Prinsippet om likeverd mellom og respekt for alle kulturer

Vern og fremme av et mangfold av kulturuttrykk innebærer anerkjennelse av likeverd mellom og respekt for alle kulturer, herunder minoriteters og urfolks kulturer.

4. Prinsippet om solidaritet og samarbeid på internasjonalt plan

Alle land, særlig utviklingsland, bør gjennom samarbeid og solidaritet på internasjonalt plan få mulighet til å skape og styrke sine kulturuttrykk, herunder sin kulturindustri, uansett om den er i sin spede begynnelse eller veletablert, på lokalt, nasjonalt og internasjonalt plan.

5. Principle of the complementarity of economic and cultural aspects of development

Since culture is one of the mainsprings of development, the cultural aspects of development are as important as its economic aspects, which individuals and peoples have the fundamental right to participate in and enjoy.

6. Principle of sustainable development

Cultural diversity is a rich asset for individuals and societies. The protection, promotion and maintenance of cultural diversity are an essential requirement for sustainable development for the benefit of present and future generations.

7. Principle of equitable access

Equitable access to a rich and diversified range of cultural expressions from all over the world and access of cultures to the means of expressions and dissemination constitute important elements for enhancing cultural diversity and encouraging mutual understanding.

8. Principle of openness and balance

When States adopt measures to support the diversity of cultural expressions, they should seek to promote, in an appropriate manner, openness to other cultures of the world and to ensure that these measures are geared to the objectives pursued under the present Convention.

II. Scope of application

Article 3 – Scope of application

This Convention shall apply to the policies and measures adopted by the Parties related to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

5. Prinsippet om komplementaritet mellom økonomiske og kulturelle aspekter ved utviklingen

Siden kultur er en av de grunnleggende kildene til utvikling, har de kulturelle aspektene ved utviklingen like stor betydning som de økonomiske, og enkeltpersoner og folkeslag har en grunnleggende rett til å delta i og nyte godt av de kulturelle aspektene.

6. Prinsippet om bærekraftig utvikling

Kulturelt mangfold er et stort gode for enkeltpersoner og samfunn. Vern, fremme og vedlikehold av det kulturelle mangfoldet er en vesentlig forutsetning for bærekraftig utvikling, til beste for nåværende og kommende generasjoner.

7. Prinsippet om lik tilgang

Lik tilgang til et rikt og variert tilbud av kulturuttrykk fra hele verden og kulturers tilgang til uttrykks- og distribusjonsmidler er viktige elementer for å styrke kulturelt mangfold og for å bidra til gjensidig forståelse.

8. Prinsippet om åpenhet og balanse

Når stater vedtar tiltak med sikte på å fremme et mangfold av kulturuttrykk, bør de på en hensiktsmessig måte tilstrebe åpenhet overfor andre kulturer i verden og forsikre seg om at tiltakene stemmer overens med målsettingene i denne konvensjonen.

II Virkeområde

Artikkel 3 – Virkeområde

Denne konvensjonen skal gjelde politikk og tiltak som konvensjonspartene vedtar for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk.

III. Definitions

Article 4 – Definitions

For the purposes of this Convention, it is understood that:

1. Cultural diversity

«Cultural diversity» refers to the manifold ways in which the cultures of groups and societies find expression. These expressions are passed on within and among groups and societies. Cultural diversity is made manifest not only through the varied ways in which the cultural heritage of humanity is expressed, augmented and transmitted through the variety of cultural expressions, but also through diverse modes of artistic creation, production, dissemination, distribution and enjoyment, whatever the means and technologies used.

2. Cultural content

«Cultural content» refers to the symbolic meaning, artistic dimension and cultural values that originate from or express cultural identities.

3. Cultural expressions

«Cultural expressions» are those expressions that result from the creativity of individuals, groups and societies, and that have cultural content.

4. Cultural activities, goods and services

«Cultural activities, goods and services» refers to those activities, goods and services, which at the time they are considered as a specific attribute, use or purpose, embody or convey cultural expressions, irrespective of the commercial value they may have. Cultural activities may be an end in themselves, or they may contribute to the production of cultural goods and services.

5. Cultural industries

«Cultural industries» refers to industries producing and distributing cultural goods or services as defined in paragraph 4 above.

III Definisjoner

Artikkel 4 – Definisjoner

Følgende gjelder for denne konvensjonen:

1. Kulturelt mangfold

«Kulturelt mangfold» viser til de mange forskjellige måtene grupper og samfunns kulturer kommer til uttrykk på. Disse uttrykksformene overleveres internt i grupper og samfunn, og mellom disse. Kulturelt mangfold viser seg ikke bare i de forskjellige måtene menneskehetens kulturarv kommer til uttrykk på, berikes og overleveres i kraft av forskjellige kulturuttrykk, men også – uansett hvilke midler og teknologier som brukes – i forskjellige former for kunstnerisk skaperkraft, produksjon, formidling, utbredelse og bruk av kulturuttrykk.

2. Kulturelt innhold

«Kultureltinnhold» betyr den symbolske betydningen, den kunstneriske dimensjonen og de kulturelle verdiene som springer ut fra eller uttrykker kulturelle identiteter.

3. Kulturuttrykk

«Kulturuttrykk» viser til uttrykk som er resultat av enkeltpersoners, grupper eller samfunns kreativitet, og som har et kulturinnhold.

4. Kulturaktiviteter, varer og -tjenester

«Kulturaktiviteter, -varer og -tjenester» viser til aktiviteter, varer og tjenester som, når de vurderes ut fra sine særlige kvaliteter, bruk eller formål, representerer eller formidler kulturuttrykk, uavhengig av den kommersielle verdien de måtte ha. Kulturaktiviteter kan være mål i seg selv, eller de kan bidra til produksjon av kulturvarer og -tjenester.

5. Kulturindustrier

«Kulturindustrier» viser til industrier som produserer og sprer kulturvarer eller -tjenester som definert under paragraf 4 ovenfor.

6. Cultural policies and measures

«Cultural policies and measures» refers to those policies and measures relating to culture, whether at the local, national, regional or international level that are either focused on culture as such or are designed to have a direct effect on cultural expressions of individuals, groups or societies, including on the creation, production, dissemination, distribution of and access to cultural activities, goods and services.

7. Protection

«Protection» means the adoption of measures aimed at the preservation, safeguarding and enhancement of the diversity of cultural expressions. «Protect» means to adopt such measures.

8. Interculturality

«Interculturality» refers to the existence and equitable interaction of diverse cultures and the possibility of generating shared cultural expressions through dialogue and mutual respect.

IV. Rights and obligations of Parties

Article 5 – General rule regarding rights and obligations

1. The Parties, in conformity with the Charter of the United Nations, the principles of international law and universally recognized human rights instruments, reaffirm their sovereign right to formulate and implement their cultural policies and to adopt measures to protect and promote the diversity of cultural expressions and to strengthen international cooperation to achieve the purposes of this Convention.
2. When a Party implements policies and takes measures to protect and promote the diversity of cultural expressions within its territory, its policies and measures shall be consistent with the provisions of this Convention.

6. Kulturpolitikk og -tiltak

«Kulturpolitikk og -tiltak» viser til politikk og tiltak, på lokalt, nasjonalt, regionalt eller internasjonalt plan, som enten fokuserer på kultur som sådan, eller som har som formål å innvirke direkte på kulturuttrykk til enkeltpersoner, grupper eller samfunn, herunder på fremstilling, produksjon, formidling og utbredelse av kulturaktiviteter, -varer og -tjenester, samt på tilgang til disse.

7. Vern

«Vern» betyr å vedta tiltak for å bevare, sikre og styrke et mangfold av kulturuttrykk.

«Verne» betyr å treffe slike tiltak.

8. Interkulturalitet

«Interkulturalitet» viser til at det finnes og foregår et likeverdig samspill mellom forskjellige kulturer, og at det er mulighet for å skape felles kulturuttrykk gjennom dialog og gjensidig respekt.

IV. Partenes rettigheter og plikter

Artikkel 5 – Hovedregel for rettigheter og plikter

1. Partene til denne konvensjonen stadfester, i overensstemmelse med FN-pakten, prinsipper i folkeretten og allment anerkjente menneskerettighetsinstrumenter, sin suverene rett til å utarbeide og gjennomføre egen kulturpolitikk, til å vedta tiltak for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk og til å styrke internasjonalt samarbeid for å oppfylle konvensjonens formål.
2. Når en Part gjennomfører politikk og treffer tiltak for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk innenfor sitt territorium, skal politikk og tiltak være i henhold til bestemmelsene i konvensjonen.

Article 6 – Rights of parties at the national level

1. Within the framework of its cultural policies and measures as defined in Article 4.6 and taking into account its own particular circumstances and needs, each Party may adopt measures aimed at protecting and promoting the diversity of cultural expressions within its territory.
2. Such measures may include the following:
 - a) regulatory measures aimed at protecting and promoting diversity of cultural expressions;
 - b) measures that, in an appropriate manner, provide opportunities for domestic cultural activities, goods and services among all those available within the national territory for the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of such domestic cultural activities, goods and services, including provisions relating to the language used for such activities, goods and services;
 - c) measures aimed at providing domestic independent cultural industries and activities in the informal sector effective access to the means of production, dissemination and distribution of cultural activities, goods and services;
 - d) measures aimed at providing public financial assistance;
 - e) measures aimed at encouraging non-profit organizations, as well as public and private institutions and artists and other cultural professionals, to develop and promote the free exchange and circulation of ideas, cultural expressions and cultural activities, goods and services, and to stimulate both the creative and entrepreneurial spirit in their activities;
 - f) measures aimed at establishing and supporting public institutions, as appropriate;
 - g) measures aimed at nurturing and supporting artists and others involved in the creation of cultural expressions;
 - h) measures aimed at enhancing diversity of the media, including through public service broadcasting.

Article 7 – Measures to promote cultural expressions

1. Parties shall endeavour to create in their territory an environment which encourages individuals and social groups:

Artikkel 6 – Partenes rettigheter på nasjonalt nivå

1. Innenfor rammene av den kulturpolitikken og de tiltakene som er definert i artikkel 4.6, og tatt i betraktning egne forhold og behov, skal hver Part kunne vedta tiltak for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk innenfor sitt territorium.
2. Slike tiltak kan være:
 - a) reguleringstiltak med formål å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk;
 - b) tiltak som på en hensiktsmessig måte gir mulighet for egne kulturaktiviteter, -varer og -tjenester blant alle dem som er tilgjengelige på nasjonalt område og som er egnet til å skape, produsere, formidle, spre og bruke slike nasjonale kulturaktiviteter, -varer og -tjenester, og bestemmelser som gjelder språket som benyttes for slike aktiviteter, varer og tjenester;
 - c) tiltak som har til hensikt å skaffe uavhengig, nasjonal kulturindustri og -virksomhet i uformell sektor reell tilgang til midler for produksjon, spredning og distribusjon av kulturaktiviteter, -varer og -tjenester;
 - d) tiltak som har til hensikt å skaffe offentlig økonomisk støtte;
 - e) tiltak som har til hensikt å oppmuntre ideelle organisasjoner så vel som offentlige og private institusjoner, kunstnere og andre kulturarbeidere til å utvikle og fremme fri utveksling og distribusjon av ideer, kulturuttrykk og kulturaktiviteter, -varer og -tjenester, og å stimulere både skaperkraft og tiltakslyst;
 - f) tiltak som har som formål å etablere og støtte offentlige institusjoner på en hensiktsmessig måte;
 - g) tiltak som har til hensikt å legge forholdene til rette for og å støtte kunstnere og andre som er involvert i å skape kulturuttrykk;
 - h) tiltak som har til hensikt å styrke mediemangfoldet, bl.a. gjennom allmennkringkasting.

Artikkel 7 – Tiltak for å fremme kulturuttrykk

1. Partene skal søke å skape et miljø som stimulerer enkeltpersoner og sosiale grupper innenfor sine territorier:

- a) to create, produce, disseminate, distribute and have access to their own cultural expressions, paying due attention to the special circumstances and needs of women as well as various social groups, including persons belonging to minorities and indigenous peoples;
 - b) to have access to diverse cultural expressions from within their territory as well as from other countries of the world.
2. Parties shall also endeavour to recognize the important contribution of artists, others involved in the creative process, cultural communities, and organizations that support their work, and their central role in nurturing the diversity of cultural expressions.

Article 8 – Measures to protect cultural expressions

1. Without prejudice to the provisions of Articles 5 and 6, a Party may determine the existence of special situations where cultural expressions on its territory are at risk of extinction, under serious threat, or otherwise in need of urgent safeguarding.
2. Parties may take all appropriate measures to protect and preserve cultural expressions in situations referred to in paragraph 1 in a manner consistent with the provisions of this Convention.
3. Parties shall report to the Intergovernmental Committee referred to in Article 23 all measures taken to meet the exigencies of the situation, and the Committee may make appropriate recommendations.

Article 9 – Information sharing and transparency

Parties shall:

- a) provide appropriate information in their reports to UNESCO every four years on measures taken to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory and at the international level;
- b) designate a point of contact responsible for information sharing in relation to this Convention;
- c) share and exchange information relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

- a) til å skape, produsere, spre, distribuere og ha tilgang til egne kulturuttrykk, med tilbørlig hensyn til kvinners spesielle vilkår og behov så vel som til andre samfunnsgrupper, herunder personer som tilhører minoritetsgrupper og urbefolkninger;
 - b) til å ha tilgang til et mangfold av kulturuttrykk, fra så vel eget territorium som fra andre land i verden.
2. Partene skal også søke å anerkjenne de viktige bidragene fra kunstnere og andre som er involvert i den skapende prosessen, fra kulturelle fellesskap og organisasjoner som støtter arbeidet deres, og den sentrale rollen de spiller for å fremme et mangfold av kulturuttrykk.

Artikkel 8 – Tiltak for å verne kulturuttrykk

1. Uten å innvirke på bestemmelsene i artiklene 5 og 6, skal en Part kunne avgjøre at det finnes særlige situasjoner hvor kulturuttrykk innenfor eget territorium står i fare for å bli utslettet, er truet, eller på andre måter trenger snarlig beskyttelse.
2. Partene skal kunne sette i verk alle hensiktsmessige tiltak for å verne og bevare kulturuttrykk i situasjoner som beskrevet under punkt 1, i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjonen.
3. Partene skal rapportere til den mellomstatlige komiteen, jf. artikkel 23, alle tiltak som er iverksatt for å bøte på slike kritiske situasjoner. Komiteen kan komme med hensiktsmessige anbefalinger.

Artikkel 9 – Informasjonsdeling og åpenhet

Partene skal:

- a) fremskaffe informasjon i sine rapporter til UNESCO hvert fjerde år om tiltak som er iverksatt innenfor egne territorier og internasjonalt for å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk;
- b) utpeke et kontaktpunkt for informasjonsutveksling i forhold til denne konvensjonen
- c) dele og utveksle informasjon om vern og fremme av et mangfold av kulturuttrykk.

Article 10 – Education and public awareness

Parties shall:

- a) encourage and promote understanding of the importance of the protection and promotion of the diversity of cultural expressions, inter alia, through educational and greater public awareness programmes;
- b) cooperate with other Parties and international and regional organizations in achieving the purpose of this article;
- c) endeavour to encourage creativity and strengthen production capacities by setting up educational, training and exchange programmes in the field of cultural industries. These measures should be implemented in a manner which does not have a negative impact on traditional forms of production.

Article 11 – Participation of civil society

Parties acknowledge the fundamental role of civil society in protecting and promoting the diversity of cultural expressions. Parties shall encourage the active participation of civil society in their efforts to achieve the objectives of this Convention.

Article 12 – Promotion of international cooperation

Parties shall endeavour to strengthen their bilateral, regional and international cooperation for the creation of conditions conducive to the promotion of the diversity of cultural expressions, taking particular account of the situations referred to in Articles 8 and 17, notably in order to:

- a) facilitate dialogue among Parties on cultural policy;
- b) enhance public sector strategic and management capacities in cultural public sector institutions, through professional and international cultural exchanges and sharing of best practices;
- c) reinforce partnerships with and among civil society, non-governmental organizations and the private sector in fostering and promoting the diversity of cultural expressions;
- d) promote the use of new technologies, encourage partnerships to enhance information sharing and cultural understanding, and foster the diversity of cultural expressions;
- e) encourage the conclusion of co-production and co-distribution agreements.

Artikkel 10 – Utdanning og allmenn bevisstgjøring

Partene skal:

- a) oppfordre til og fremme forståelse for hvor viktig det er å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk, blant annet gjennom utdanningsprogrammer og tiltak for å bevisstgjøre allmennheten
- b) samarbeide med andre Parter og internasjonale og regionale organisasjoner for å tjene formålet med denne artikkelen;
- c) søke å oppmuntre til kreativitet og styrke produksjonskapasiteten ved å etablere utdannings-, praksis- og utvekslingsprogrammer innenfor kulturindustrien. Disse tiltakene bør iverksettes på en slik måte at de ikke får negativ innvirkning på tradisjonelle produksjonsformer.

Artikkel 11 – Deltakelse fra det sivile samfunnet

Partene anerkjenner den helt avgjørende rollen det sivile samfunnet spiller når det gjelder vern og fremme av et mangfold av kulturuttrykk. I sine bestrebelser på å nå målsettingene i denne konvensjonen skal konvensjonspartene oppmuntre til aktiv deltakelse fra det sivile samfunnet.

Artikkel 12 – Fremme av internasjonalt samarbeid

Partene skal søke å styrke bilateralt, regionalt og internasjonalt samarbeid for å skape gunstige forhold som kan bidra til å fremme et mangfold av kulturuttrykk, og som særlig tar hensyn til situasjoner som er omtalt i artiklene 8 og 17, først og fremst for å:

- a) legge til rette for dialog mellom Partene om kulturpolitikk;
- b) øke den strategiske og administrative kapasiteten til offentlige kulturinstitusjoner ved profesjonell, internasjonal kulturutveksling og gjensidig formidling av beste praksis;
- c) styrke partnerskap med det sivile samfunnet, frivillige organisasjoner og privat sektor og mellom disse for å fostre og fremme et mangfold av kulturuttrykk;
- d) fremme bruk av ny teknologi, oppfordre samarbeidende Parter til i større grad å utveksle informasjon, til kulturutveksling og til å fremme et mangfold av kulturuttrykk;
- e) oppmuntre til å inngå avtaler om samproduksjon og -distribusjon.

Article 13 – Integration of culture in sustainable development

Parties shall endeavour to integrate culture in their development policies at all levels for the creation of conditions conducive to sustainable development and, within this framework, foster aspects relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 14 – Cooperation for development

Parties shall endeavour to support cooperation for sustainable development and poverty reduction, especially in relation to the specific needs of developing countries, in order to foster the emergence of a dynamic cultural sector by, inter alia, the following means:

- a) the strengthening of the cultural industries in developing countries through:
 - i. creating and strengthening cultural production and distribution capacities in developing countries;
 - ii. facilitating wider access to the global market and international distribution networks for their cultural activities, goods and services;
 - iii. enabling the emergence of viable local and regional markets;
 - iv. adopting, where possible, appropriate measures in developed countries with a view to facilitating access to their territory for the cultural activities, goods and services of developing countries;
 - v. providing support for creative work and facilitating the mobility, to the extent possible, of artists from the developing world;
 - vi. encouraging appropriate collaboration between developed and developing countries in the areas, inter alia, of music and film;
- b) capacity-building through the exchange of information, experience and expertise, as well as the training of human resources in developing countries, in the public and private sector relating to, inter alia, strategic and management capacities, policy development and implementation, promotion and distribution of cultural expressions, small-, medium- and micro-enterprise development, the use of technology, and skills development and transfer;
- c) technology transfer through the introduction of appropriate incentive measures for the transfer of technology and know-how, especially in the areas of cultural industries and enterprises;

Artikkel 13 – Integrering av kultur i bærekraftig utvikling

Partene skal søke å integrere kultur i utviklingspolitikken på alle nivåer for å skape gunstige forhold som kan bidra til bærekraftig utvikling, og i den forbindelse fremme aspekter knyttet til vern og fremme av et mangfold av kulturuttrykk.

Artikkel 14 – Samarbeid for utvikling

Partene skal søke å støtte samarbeid for bærekraftig utvikling og fattigdomsreduksjon, særlig knyttet til de spesielle behovene utviklingsland har, for å fremme en dynamisk kultursektor, blant annet ved å benytte seg av følgende virkemidler:

- a) å styrke kulturindustrien i utviklingsland gjennom å:
 - i. skape og styrke produksjons- og distribusjonskapasiteten i kultursektoren i utviklingsland;
 - ii. legge til rette for bredere tilgang til det globale markedet og til internasjonale distribusjonsnettverk for utviklingslandenes kulturaktiviteter, -varer og -tjenester;
 - iii. gjøre det mulig for levedyktige lokale og regionale markeder å vokse fram;
 - iv. sette i verk hensiktsmessige tiltak i industriland, der det er mulig, for å lette tilgangen til deres territorier for kulturaktiviteter, -varer og -tjenester fra utviklingsland;
 - v. støtte kunstnerisk arbeid, og i den grad det er mulig, legge til rette for økt mobilitet for kunstnere fra den tredje verden;
 - vi. oppfordre til formålstjenlig samarbeid mellom utviklingsland og industriland, bl.a. innenfor musikk og film;
- b) å bygge opp kapasitet gjennom utveksling av informasjon, erfaring og ekspertise, så vel som gjennom opplæringstiltak i offentlig og privat sektor i utviklingslandene, knyttet til bl.a. strategisk og styringsmessig kapasitet, politikktvikling og gjennomføring, fremme og distribusjon av kulturuttrykk, utvikling av små og mellomstore bedrifter og enkeltmannsforetak, bruk av teknologi, og utvikling og overføring av ferdigheter og -kompetanse;
- c) å overføre teknologi gjennom innføring av hensiktsmessige stimuleringsiltak, særlig når det gjelder kulturindustri og -foretak;

- d) financial support through:
- i. the establishment of an International Fund for Cultural Diversity as provided in Article 18;
 - ii. the provision of official development assistance, as appropriate, including technical assistance, to stimulate and support creativity;
 - iii. other forms of financial assistance such as low interest loans, grants and other funding mechanisms.
- d) økonomisk støtte gjennom:
- i. etablering av et internasjonalt fond for kulturelt mangfold, i henhold til artikkel 18;
 - ii. bestemmelser om offentlig utviklingsbistand, der det er formålstjenlig, herunder teknisk bistand, for å stimulere til og støtte kreativitet;
 - iii. andre former for økonomisk støtte, herunder gunstige lån, tilskudd og andre finansieringsordninger.

Article 15 – Collaborative arrangements

Parties shall encourage the development of partnerships, between and within the public and private sectors and non-profit organizations, in order to cooperate with developing countries in the enhancement of their capacities in the protection and promotion of the diversity of cultural expressions. These innovative partnerships shall, according to the practical needs of developing countries, emphasize the further development of infrastructure, human resources and policies, as well as the exchange of cultural activities, goods and services.

Article 16 – Preferential treatment for developing countries

Developed countries shall facilitate cultural exchanges with developing countries by granting, through the appropriate institutional and legal frameworks, preferential treatment to artists and other cultural professionals and practitioners, as well as cultural goods and services from developing countries.

Article 17 – International cooperation in situations of serious threat to cultural expressions

Parties shall cooperate in providing assistance to each other, and, in particular to developing countries, in situations referred to under Article 8.

Article 18 – International Fund for Cultural Diversity

1. An International Fund for Cultural Diversity, hereinafter referred to as «the Fund», is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

Artikkel 15 – Samarbeidsordninger

Partene skal oppfordre til utvikling av partnerskap mellom og innenfor offentlig og privat sektor og ideelle organisasjoner, for å samarbeide med utviklingsland om å styrke deres kapasitet til å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk. Disse nyskapende formene for partnerskap skal, i samsvar med de praktiske behovene utviklingsland har, vektlegge videreutvikling av infrastruktur, menneskelige ressurser og politikk, så vel som utveksling av kulturaktiviteter, -varer og -tjenester.

Artikkel 16 – Preferansebehandling(eller fordelsbehandling) av utviklingsland

Industriland skal legge til rette for kulturutveksling med utviklingsland ved å tilstå, gjennom hensiktsmessige institusjonelle og juridiske rammer, fortrinnsbehandling av kunstnere, andre kulturarbeidere og utøvere, så vel som av kulturvarer og -tjenester fra utviklingsland.

Artikkel 17 – Internasjonalt samarbeid i situasjoner der kulturuttrykk er i fare

Partene skal samarbeide om å yte bistand til hverandre, og særlig til utviklingsland, i situasjoner som beskrevet i artikkel 8.

Artikkel 18 – Internasjonalt fond for kulturelt mangfold

1. Et internasjonalt fond for kulturelt mangfold, heretter kalt «fondet», blir herved opprettet.
2. Fondet skal bestå av fondsmidler («funds-in-trust») etablert i samsvar med UNESCOs økonomiregelverk.

- | | |
|---|--|
| <p>3. The resources of the Fund shall consist of:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) voluntary contributions made by Parties; b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO; c) contributions, gifts or bequests by other States; organizations and programmes of the United Nations system, other regional or international organizations; and public or private bodies or individuals; d) any interest due on resources of the Fund; e) funds raised through collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund; f) any other resources authorized by the Fund's regulations. <p>4. The use of resources of the Fund shall be decided by the Intergovernmental Committee on the basis of guidelines determined by the Conference of Parties referred to in Article 22.</p> <p>5. The Intergovernmental Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by it.</p> <p>6. No political, economic or other conditions that are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.</p> <p>7. Parties shall endeavour to provide voluntary contributions on a regular basis towards the implementation of this Convention.</p> | <p>3. Ressursene i fondet skal bestå av:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) frivillige bidrag fra konvensjonspartene; b) midler som UNESCOs generalkonferanse har bevilget til dette formålet; c) bidrag, gaver eller testamentariske gaver fra andre stater, organisasjoner og programmer i FN-systemet, andre regionale eller internasjonale organisasjoner, og offentlige eller private organer eller enkeltpersoner; d) alle renter fra fondets midler; e) midler skaffet til veie gjennom innsamlinger og arrangementer organisert til inntekt for fondet; f) andre ressurser som er i henhold til fondets bestemmelser; <p>4. Bruken av fondets midler skal bestemmes av den mellomstatlige komiteen på grunnlag av retningslinjer fastsatt av partskonferansen, jf. artikkel 22.</p> <p>5. Den mellomstatlige komiteen kan ta imot bidrag og andre former for bistand til generelle og spesifikke formål knyttet til bestemte prosjekter, under forutsetning av at komiteen har godkjent disse prosjektene.</p> <p>6. Ingen politiske, økonomiske eller andre betingelser som er uforenlige med formålene i denne konvensjonen, skal kunne knyttes til bidragene til fondet.</p> <p>7. Partene skal søke å yte frivillige bidrag regelmessig med sikte på gjennomføring av denne konvensjonen.</p> |
|---|--|

Article 19 – Exchange, analysis and dissemination of information

1. Parties agree to exchange information and share expertise concerning data collection and statistics on the diversity of cultural expressions as well as on best practices for its protection and promotion.
2. UNESCO shall facilitate, through the use of existing mechanisms within the Secretariat, the collection, analysis and dissemination of all relevant information, statistics and best practices.
3. UNESCO shall also establish and update a data bank on different sectors and governmental, private and non-profit organizations involved in the area of cultural expressions.
4. To facilitate the collection of data, UNESCO shall pay particular attention to capacity-building and the strengthening of expertise for Parties that submit a request for such assistance.

Artikkel 19 – Utveksling, analyse og formidling av informasjon

1. Partene er enige om å utveksle informasjon og sakkunnskap om datainnsamling og statistikk når det gjelder mangfoldet av kulturuttrykk, og om beste praksis for vern og fremme av dette mangfoldet.
2. UNESCO skal, innenfor de ordninger som allerede finnes i sekretariatet, legge til rette for innsamling, analyse og formidling av all relevant informasjon, statistikk og beste praksis.
3. UNESCO skal også etablere og oppdatere en databank over ulike sektorer og statlige, private og ideelle organisasjoner på kulturfeltet.
4. For å lette datainnsamlingen skal UNESCO være særlig oppmerksom på å styrke kapasitet og sakkunnskap hos Parter som ber om slik bistand.

5. The collection of information identified in this Article shall complement the information collected under the provisions of Article 9.

5. Innsamlingen av informasjon som omfattes av denne artikkelen, skal komplettere informasjonen som samles inn i henhold til bestemmelsene i artikkel 9.

V. Relationship to other instruments

Article 20 – Relationship to other treaties: mutual supportiveness, complementarity and non-subordination

1. Parties recognize that they shall perform in good faith their obligations under this Convention and all other treaties to which they are parties. Accordingly, without subordinating this Convention to any other treaty,
 - a) they shall foster mutual supportiveness between this Convention and the other treaties to which they are parties; and
 - b) when interpreting and applying the other treaties to which they are parties or when entering into other international obligations, Parties shall take into account the relevant provisions of this Convention.
2. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying rights and obligations of the Parties under any other treaties to which they are parties.

Article 21 – International consultation and coordination

Parties undertake to promote the objectives and principles of this Convention in other international forums. For this purpose, Parties shall consult each other, as appropriate, bearing in mind these objectives and principles.

VI. Organs of the Convention

Article 22 – Conference of Parties

1. A Conference of Parties shall be established. The Conference of Parties shall be the plenary and supreme body of this Convention.
2. The Conference of Parties shall meet in ordinary session every two years, as far as possible, in conjunction with the General Conference of UNESCO. It may meet in extraordinary session if it so decides or if the Intergovernmental Committee receives a request to that effect from at least one-third of the Parties.

V. Forholdet til andre instrumenter

Artikkel 20 – Forholdet til andre avtaler: gjensidig støtte, komplementaritet og ikke-underordning

1. Partene erkjenner at de i god tro skal oppfylle konvensjonens forpliktelser og alle andre avtaler de er Parter i. Derfor, og uten å underordne denne konvensjonen noen annen avtale, skal Partene
 - a) fremme gjensidig støtte mellom denne konvensjonen og andre avtaler som de er parter i; og
 - b) ta hensyn til relevante bestemmelser i denne konvensjonen når de fortolker og anvender andre avtaler de er parter i, eller når de inngår andre internasjonale forpliktelser.
2. Intet i denne konvensjonen skal tolkes slik, at den endrer Partenes rettigheter og plikter i henhold til andre avtaler de er parter i.

Artikkel 21 – Internasjonalt samråd og internasjonal samordning

Partene forplikter seg til å fremme denne konvensjonens formål og prinsipper i andre internasjonale fora. I denne hensikt skal Partene, der det er formålstjenlig, rådføre seg med hverandre og ta hensyn til disse formål og prinsipper.

VI. Konvensjonens organer

Artikkel 22 – Partskonferansen

1. En Partskonferanse skal etableres. Partskonferansen er denne konvensjonens plenarsamling og øverste organ.
2. Partskonferansen skal møtes i ordinær sesjon annet hvert år, og så langt det er mulig, i forbindelse med UNESCOs generalkonferanse. Den kan også møtes i ekstraordinær sesjon dersom den selv beslutter det, eller hvis den mellomstatlige komiteen får anmodning om dette fra minst en tredjedel av konvensjonspartene.

- | | |
|---|--|
| <p>3. The Conference of Parties shall adopt its own rules of procedure.</p> <p>4. The functions of the Conference of Parties shall be, inter alia:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) to elect the Members of the Intergovernmental Committee; b) to receive and examine reports of the Parties to this Convention transmitted by the Intergovernmental Committee; c) to approve the operational guidelines prepared upon its request by the Intergovernmental Committee; d) to take whatever other measures it may consider necessary to further the objectives of this Convention. | <p>3. Partskonferansen skal vedta sin egen forretningsorden.</p> <p>4. Partskonferansen har bl.a. følgende oppgaver:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) å velge medlemmer til den mellomstatlige komiteen; b) å motta og behandle rapporter fra konvensjonspartene, oversendt av den mellomstatlige komiteen; c) å godkjenne retningslinjer for virksomheten, utarbeidet av den mellomstatlige komiteen på oppdrag fra Partskonferansen d) å treffe andre tiltak den vurderer som nødvendige for å fremme konvensjonens formål. |
|---|--|

Article 23 – Intergovernmental Committee

1. An Intergovernmental Committee for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, hereinafter referred to as «the Intergovernmental Committee», shall be established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties to the Convention, elected for a term of four years by the Conference of Parties upon entry into force of this Convention pursuant to Article 29.
2. The Intergovernmental Committee shall meet annually.
3. The Intergovernmental Committee shall function under the authority and guidance of and be accountable to the Conference of Parties.
4. The Members of the Intergovernmental Committee shall be increased to 24 once the number of Parties to the Convention reaches 50.
5. The election of Members of the Intergovernmental Committee shall be based on the principles of equitable geographical representation as well as rotation.
6. Without prejudice to the other responsibilities conferred upon it by this Convention, the functions of the Intergovernmental Committee shall be:
 - a) to promote the objectives of this Convention and to encourage and monitor the implementation thereof;
 - b) to prepare and submit for approval by the Conference of Parties, upon its request, the operational guidelines for the implementation and application of the provisions of the Convention;
 - c) to transmit to the Conference of Parties reports from Parties to the Convention,

Artikkel 23 – Den mellomstatlige komiteen

1. En mellomstatlig komité for vern og fremme av et mangfold av kulturuttrykk, heretter kalt «den mellomstatlige komiteen», skal opprettes i UNESCO. Den skal bestå av representanter fra 18 stater som er Parter i konvensjonen, valgt for en periode på fire år av Partskonferansen, når denne konvensjonen trer i kraft i henhold til artikkel 29.
2. Den mellomstatlige komiteen skal møtes årlig.
3. Den mellomstatlige komiteen skal arbeide under Partskonferansens myndighet og veiledning og være ansvarlig overfor denne.
4. Den mellomstatlige komiteens medlemstall skal økes til 24 så snart antall konvensjonsparter når 50.
5. Valg av medlemmer til den mellomstatlige komiteen skal baseres på lik geografisk representasjon så vel som på rotasjon.
6. Uten å komme i konflikt med andre plikter, pålagt den av denne konvensjonen, har den mellomstatlige komiteen følgende oppgaver:
 - a) å fremme formålet med denne konvensjon og oppfordre til og overvåke gjennomføring av konvensjonen;
 - b) på oppdrag fra Partskonferansen å utarbeide retningslinjer for implementering og anvendelse av bestemmelsene i konvensjonen, for vedtak på Partskonferansen;
 - c) å oversende rapporter fra konvensjonspartene til Partskonferansen, sammen med

- together with its comments and a summary of their contents;
- d) to make appropriate recommendations to be taken in situations brought to its attention by Parties to the Convention in accordance with relevant provisions of the Convention, in particular Article 8;
 - e) to establish procedures and other mechanisms for consultation aimed at promoting the objectives and principles of this Convention in other international forums;
 - f) to perform any other tasks as may be requested by the Conference of Parties.
7. The Intergovernmental Committee, in accordance with its Rules of Procedure, may invite at any time public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on specific issues.
 8. The Intergovernmental Committee shall prepare and submit to the Conference of Parties, for approval, its own Rules of Procedure.

Article 24 – UNESCO Secretariat

1. The organs of the Convention shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference of Parties and the Intergovernmental Committee as well as the agenda of their meetings and shall assist in and report on the implementation of their decisions.

VII. Final clauses

Article 25 – Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties to this Convention concerning the interpretation or the application of the Convention, the Parties shall seek a solution by negotiation.
2. If the Parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.
3. If good offices or mediation are not undertaken or if there is no settlement by negotiation, good offices or mediation, a Party may have recourse to conciliation in accordance with the procedure laid down in the Annex of this Convention. The Parties shall consider in good faith the proposal made by the Conciliation Commission for the resolution of the dispute.

komiteens kommentarer og et sammen-
drag av innholdet;

- d) å gi hensiktsmessige anbefalinger i situasjoner som konvensjonspartene gjør komiteen oppmerksom på, i samsvar med relevante bestemmelser i konvensjonen, særlig artikkel 8;
 - e) å etablere konsultasjonsprosedyrer og ordninger som skal fremme formålene med og prinsippene i denne konvensjonen i andre internasjonale fora;
 - f) å utføre alle andre oppgaver som Partskonferansen måtte be om.
7. Den mellomstatlige komiteen kan, i samsvar med forretningsordenen, når som helst invitere offentlige eller private organisasjoner, eller enkeltpersoner, til å delta på møter som rådgivere i spesifikke saker.
 8. Den mellomstatlige komiteen skal utarbeide sin egen forretningsorden og forelegge den for Partskonferansen til godkjenning.

Artikkel 24 – UNESCOs sekretariat

1. Konvensjonens organer skal bistås av UNESCOs.
2. I tillegg til dagsorden for møtene, skal sekretariatet utarbeide saksdokumenter for Partskonferansen og for den mellomstatlige komiteen, og skal bistå ved og rapportere om gjennomføringen av de vedtak som treffes.

VII. Sluttbestemmelser

Artikkel 25 – Tvisteløsninger

1. I tilfeller hvor det oppstår tvist mellom Partene om tolkning og anvendelse av konvensjonen, skal Partene søke å finne en løsning gjennom forhandlinger.
2. Hvis de involverte Partene ikke klarer å komme til enighet gjennom forhandlinger, kan de i felleskap søke råd hos eller be om meglings fra en tredje Part.
3. Hvis rådgivning eller meglings ikke gjennomføres eller det ikke blir en løsning etter forhandlinger, rådgivning eller meglings, kan en av Partene søke forlik i samsvar med prosedyrer som beskrevet i vedlegget til denne konvensjonen. Partene skal i god tro vurdere forliksutvalgets forslag til løsning av tvisten.

4. Each Party may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not recognize the conciliation procedure provided for above. Any Party having made such a declaration may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Director-General of UNESCO.

Article 26 – Ratification, acceptance, approval or accession by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by Member States of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 27 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO but members of the United Nations, or of any of its specialized agencies, that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The following provisions apply to regional economic integration organizations:
 - a) This Convention shall also be open to accession by any regional economic integration organization, which shall, except as provided below, be fully bound by the provisions of the Convention in the same manner as States Parties;
 - b) In the event that one or more Member States of such an organization is also Party to this Convention, the organization and such Member State or States shall decide on their responsibility for the performance of their obligations under this Convention. Such distribution of responsibility shall take effect following completion of the noti-

4. Enhver Part kan ved ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse avgi erklæring om at den ikke anerkjenner ovennevnte forlikprosedyre. Enhver Part som har avgitt slik erklæring, kan når som helst trekke sin erklæring tilbake ved å melde dette til UNESCOs generaldirektør.

Artikkel 26 Ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse

1. Denne konvensjonen skal være gjenstand for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse av UNESCOs medlemsstater, i samsvar med deres respektive konstitusjonelle regelverk.
2. Ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesinstrumentet skal deponeres hos UNESCOs generaldirektør.

Artikkel 27 – Tiltredelse

1. Denne konvensjonen er åpen for tiltredelse av enhver stat som ikke er medlem av UNESCO, men som er medlem av De forente nasjoner eller av en av FN's særorganisasjoner, og som er invitert av UNESCOs generalkonferanse til å tiltre konvensjonen.
2. Denne konvensjonen er også åpen for tiltredelse av territorier som har fullt indre selvstyre, og som er anerkjent av De forente nasjoner, men som ikke har oppnådd full uavhengighet i samsvar med Generalforsamlingens resolusjon 1514 (XV), og som har ansvar for de saksområdene som denne konvensjon omfatter, herunder myndighet til å inngå traktater på disse saksområdene.
3. Følgende bestemmelser gjelder for regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon:
 - a) Denne konvensjonen er også åpen for tiltredelse av enhver regional organisasjon for økonomisk integrasjon, som med noen unntak som beskrevet nedenfor, er bundet fullt ut av konvensjonens bestemmelser på samme måte som de statene som er Parter i konvensjonen;
 - b) Når én eller flere stater som er medlemmer av en slik organisasjon, også er Parter i konvensjonen, avtaler denne organisasjonen og denne eller disse stater innbyrdes hvilket ansvar de hver især skal påta seg for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne konvensjonen. Denne ansvarsfordeling trer i kraft når notifikasjonsprosedyren

fication procedure described in subparagraph The organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently. In addition, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their rights to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice-versa;

- c) A regional economic integration organization and its Member State or States which have agreed on a distribution of responsibilities as provided in subparagraph (b) shall inform the Parties of any such proposed distribution of responsibilities in the following manner:
 - i. in their instrument of accession, such organization shall declare with specificity, the distribution of their responsibilities with respect to matters governed by the Convention;
 - ii. in the event of any later modification of their respective responsibilities, the regional economic integration organization shall inform the depositary of any such proposed modification of their respective responsibilities; the depositary shall in turn inform the Parties of such modification;
 - d) Member States of a regional economic integration organization which become Parties to this Convention shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared or informed to the depositary;
 - e) «Regional economic integration organization» means an organization constituted by sovereign States, members of the United Nations or of any of its specialized agencies, to which those States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become a Party to it.
4. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

er avsluttet, jf. litra c. Organisasjonen og medlemsstatene kan ikke samtidig utøve de rettighetene denne konvensjonen gir. I saker som hører til deres ansvarsområde benytter regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon seg dessuten av sin stemmerett med antall stemmer tilsvarende det antall av organisasjonens medlemsstater som er Parter i denne konvensjonen. Organisasjonen kan ikke benytte seg av sin stemmerett hvis medlemsstatene deres benytter seg av sine, og omvendt.

- c) En regional organisasjon for økonomisk integrasjon og dens medlemsstat eller – stater som har blitt enige om en ansvarsfordeling i henhold til punkt b), underretter Partene om den foreslåtte ansvarsfordeling på følgende måte:
 - i. organisasjonen redegjør i sitt tiltredelsesinstrument for ansvarsfordelingen på de områdene som er omfattet av konvensjonen;
 - ii. den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon underretter depositaren om ethvert forslag til en eventuell senere endring av de gjeldende ansvarsområder; depositaren underretter deretter Partene om dette;
 - d) Stater som er medlemmer av en regional organisasjon for økonomisk integrasjon, og som blir Parter i konvensjonen, anses for fortsatt å ha kompetanse/myndighet på alle områder som ikke har vært gjenstand for en kompetanse/myndighetsoverføring til organisasjonen, som i tilfelle skal ha blitt uttrykkelig erklært eller påpekt overfor depositaren.
 - e) Med «regional organisasjon for økonomisk integrasjon» forstås en organisasjon som består av suverene stater – medlemmer av De forente nasjoner eller av en av FNs særorganisasjoner – og som disse statene har overdratt kompetanse/myndighet til på områder som er omfattet av denne konvensjonen, og som i samsvar med sine interne prosedyrer har fått fullmakt til å bli Part i denne på behørig vis.
4. Tiltredelsesinstrumentet deponeres hos UNESCOs generaldirektør.

Article 28 – Point of contact

Upon becoming Parties to this Convention, each Party shall designate a point of contact as referred to in Article 9.

Article 29 – Entry into force

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States or regional economic integration organizations that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by Member States of the organization.

Article 30 – Federal or non-unitary constitutional systems

Recognizing that international agreements are equally binding on Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those Parties which are not federal States;
- b) with regard to the provisions of the Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent units such as States, counties, provinces, or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform, as necessary, the competent authorities of constituent units such as States, counties, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Artikkel 28 – Kontaktpunkt

Enhver Part i denne konvensjonen utpeker et «kontaktpunkt», i henhold til artikkel 9.

Artikkel 29 – Ikrafttredelse

1. Denne konvensjonen trer i kraft tre måneder etter datoen for deponeringen av det trettiende ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesinstrumentet, men bare for de statene eller regionale organisasjonene for økonomisk integrasjon som på denne dato eller tidligere har deponert sine respektive ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesinstrument. For enhver annen Part trer den i kraft tre måneder etter at Partens ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesinstrument er deponert.
2. For anvendelsen av denne artikkelen må intet instrument som deponeres av en regional organisasjon for økonomisk integrasjon, betraktes som et supplement til de instrumenter som medlemsstatene av angjeldende organisasjonen allerede har deponert.

Artikkel 30 – Føderale eller ikke-unitære konstitusjonelle systemer

I erkjennelsen av at internasjonale avtaler forplikter Partene på samme måte, uansett hvilket konstitusjonelt system de har, anvendes følgende bestemmelser på de Parter som har et føderalt eller ikke-unitært konstitusjonelt system:

- a) Når det gjelder de bestemmelser i denne konvensjonen, hvis gjennomføring faller inn under den føderale eller sentrale lovgivende jurisdiksjon, skal den føderale eller sentrale regjering ha de samme forpliktelser som de konvensjonsparter som ikke er føderale stater
- b) Når det gjelder bestemmelser i denne konvensjonen, hvis gjennomføring faller inn under jurisdiksjonen til de stater, fylker, provinser eller kantoner, som inngår i føderasjonen, men ikke er forpliktet av dens konstitusjonelle system til å iverksette lovgivningstiltak, skal den føderale regjeringen informere de kompetente myndigheter i slike stater, fylker, provinser eller kantoner om de nevnte bestemmelser med anbefaling om at de vedtas.

Article 31 – Denunciation

1. Any Party to this Convention may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 32 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization and regional economic integration organizations referred to in Article 27, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 26 and 27, and of the denunciations provided for in Article 31.

Article 33 – Amendments

1. A Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all Parties. If, within six months from the date of dispatch of the communication, no less than one half of the Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Conference of Parties for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the Parties for ratification, acceptance, approval or accession.
4. For Parties which have ratified, accepted, approved or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the Parties. Thereafter, for each Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment

Artikkel 31 – Oppsigelse

1. Enhver konvensjonspart kan si opp denne konvensjonen.
2. Det skal underrettes om oppsigelse i form av et skriftlig dokument som deponeres hos UNESCOs generaldirektør.
3. Oppsigelsen trer i kraft tolv måneder etter at oppsigelsesinstrumentet er mottatt. Oppsigelsen skal på ingen måte virke inn på vedkommende konvensjonsparts økonomiske forpliktelsene før fra den datoen da oppsigelsen trer i kraft.

Artikkel 32 – Depositarens oppgaver

UNESCOs generaldirektør skal som depositar for denne konvensjonen informere organisasjonens medlemsstater, de medlemsstatene som ikke er medlemmer og de regionale organisasjonene for økonomisk integrasjon som er omfattet av artikkel 27, samt De forente nasjoner, om deponeringen av alle de i artikkel 26 og 27 nevnte ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesinstrumenter og om oppsigelser i henhold til artikkel 31.

Artikkel 33 – Endringer

1. Hver konvensjonspart kan ved skriftlig melding til UNESCOs generaldirektør foreslå endringer i denne konvensjonen. Generaldirektøren skal oversende slik melding til alle konvensjonsparter. Dersom minst halvparten av konvensjonspartene innen seks måneder fra datoen for oversendelsen av meldingen gir sitt samtykke, skal generaldirektøren fremlegge forslagene på Partskonferansens påfølgende sesjon til drøfting og eventuelt vedtak.
2. Endringer skal vedtas av Partskonferansen med to tredjedels flertall blant de konvensjonsparter som er til stede og avgir stemme.
3. Vedtatte endringer i denne konvensjonen forellegges konvensjonspartene for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse.
4. For konvensjonsparter som har ratifisert, godtatt, godkjent eller tiltrådt endringer i denne konvensjonen, trer endringene i kraft tre måneder etter at to tredjedeler av Partene har deponert nevnte instrumenter, jf. punkt 3. For hver konvensjonspart som etter dette ratifiserer, godtar, godkjenner eller tiltrer en endring, trer endringen i kraft tre måneder etter datoen

shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 23 concerning the number of Members of the Intergovernmental Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.
6. A State or a regional economic integration organization referred to in Article 27 which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:
 - a) Party to this Convention as so amended; and
 - b) a Party to the unamended Convention in relation to any Party not bound by the amendments.

Article 34 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

Article 35 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

Annex

Conciliation Procedure

Article 1 – Conciliation Commission

A Conciliation Commission shall be created upon the request of one of the Parties to the dispute. The Commission shall, unless the Parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2 – Members of the Commission

In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint their members of the Commission jointly by agreement.

da vedkommende konvensjonspart har deponert sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesinstrument.

5. Prosedyren under punkt 3 og 4 anvendes ikke på endringer som gjelder artikkel 23, om antall medlemmer i den mellomstatlige komiteen. Disse endringene trer i kraft når de er vedtatt.
6. En stat eller en regional organisasjon for økonomisk integrasjon, jf. artikkel 27, som blir Part i denne konvensjonen, etter at endringene i samsvar med nr. 4 i denne artikkel trer i kraft, skal om ikke annen hensikt er uttrykt, anses som:
 - a) Part i denne konvensjonen med de endringer som er nevnt
 - b) Part i denne konvensjonen uten endringer, slik den gjelder for enhver konvensjonspart som ikke er bundet av endringene.

Artikkel 34 – Gyldige tekster

Denne konvensjonen foreligger på engelsk, arabisk, kinesisk, spansk, fransk og russisk, hvorav alle seks tekstene har samme gyldighet.

Artikkel 35 – Registrering

I samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt skal denne konvensjonen registreres hos De forente nasjoners sekretariat på anmodning av UNESCOs generaldirektør.

Vedlegg

Forliksprosedyre

Artikkel 1 – Forlikskommisjon

Når en av Partene i en konflikt krever det, skal det etableres en forlikskommisjon. Kommisjonen skal, med mindre Partene enes om annen løsning, være sammensatt av fem medlemmer, to oppnevnt av hver av Partene og en leder som er valgt i fellesskap av de to.

Artikkel 2 – Kommisjonens medlemmer

I konflikter mellom flere enn to Parter skal Partene ut ifra felles interesse enes om oppnevning av sine medlemmer. Når to eller flere Parter har

Where two or more Parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3 – Appointments

If any appointments by the Parties are not made within two months of the date of the request to create a Conciliation Commission, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by the Party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4 – President of the Commission

If a President of the Conciliation Commission has not been chosen within two months of the last of the members of the Commission being appointed, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by a Party, designate a President within a further two month period.

Article 5 – Decisions

The Conciliation Commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the Parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the Parties shall consider in good faith.

Article 6 – Disagreement

A disagreement as to whether the Conciliation Commission has competence shall be decided by the Commission.

ulike interesser eller det er uenighet om i hvilken grad de har felles interesser, skal de oppnevne medlemmene hver for seg.

Artikkel 3 – Oppnevning

Dersom Partene ikke har gjort oppnevning innen to måneder fra den dato det ble krevd å oppnevne en forlikskomisjon, skal UNESCOs generaldirektør, dersom han blir bedt av den Parten som fremførte kravet om forlikskomisjon, forestå oppnevning innen nye to måneder.

Artikkel 4 – Leder av kommisjonen

Dersom det ikke er oppnevnt leder for forlikskomisjonen innen to måneder fra den dato, da det siste medlemmet av kommisjonen ble oppnevnt, skal UNESCOs generaldirektør, dersom han blir bedt av en av Partene, forestå slik oppnevning innen nye to måneder.

Artikkel 5 – Beslutninger

Forlikskomisjonen skal gjøre sine beslutninger med simpelt flertall. Den skal, med mindre Partene i konflikten enes om noe annet, selv fastsette sin arbeidsmåte. Den skal fremsette forslag til løsning av konflikten, og Partene skal i god tro overveie forslaget.

Artikkel 6 – Uenighet

Uenighet om forlikskomisjonens kompetanse skal avgjøres av kommisjonen.



